

Ὁ θίασος Ἀργυροπούλου, ἀφοῦ ἐπανελάβε μιὰ παλιὰ του ἐπιτυχία, τὰ τρία μονόπρακτα τοῦ Γκέτζι: «Ἡ πεθαμένη θεία καὶ ἄλλα γεγονότα» ἔργα μὲ βαθύτερο περιεχόμενο καὶ πρωτότυπη τεχνοτροπία, πού ὁ πολὺς ὁμως κόσμος δὲν κατάλαβε ὅσο ἔπρεπε, ἀνέβασε τὸ «Ζηλιάρη» τοῦ Σασά Γκιτρῦ, μιὰ κωμωδία ἄρτια ψυχολογική καὶ ἐνδιαφέρουσα, ὅπου ὁ παρισινὸς αὐτὸς κωμφογράφος, πού πλούτισε τὸ γαλλικὸ θέατρο μὲ μερικά ἔργα ἀληθινὰ καὶ βιώσιμα, δίνει ὅλο τὸ μέτρο τοῦ χαριτωμένου του πνεύματος καὶ τῆς μοναδικῆς θεατρικῆς του τέχνης. Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, ὅπως πάντα ἦταν ὁ μεγάλος καλλιτέχνης πού θαυμάζομε ἀνεπιφύλακτα, ἢ κ. Γιώτα Λάσκαρη ἔπαιξε μὲ πολλὴ φινέτσα καὶ κατανόηση, ὁ κ. Φωτιάδης, πού πρώτη φορά ἐμφανίστηκε σὲ μεγάλο ρόλο, δίνει ἐλπίδες ἀξιόλογης ἐξέλιξως καὶ ὁ κ. Χέλμης σκόρπισε τὸ γέλιο μὲ τὸ δημιουργικὸ του ταλέντο. Μιὰ παράσταση καθ' ὅλα ἀξιόλογη.

Τὸ «Βασιλικὸ Θέατρο» ξανάδωσε τοὺς «Πέρσας» καὶ τὴν «Ἠλέκτρα» καὶ ἐτοιμάζει τὸ «Ριχάρδο τὸν Γ'». Ἐξαιρετικὲς προμηνύονται οἱ παραστάσεις τῆς «Ἠλέκτρας» ἀπὸ τὴ μοναδική μας τραγωδὸ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη, πού θὰ γιορτάσῃ συγχρόνως τὰ τριάντα χρόνια τῆς καλλιτεχνικῆς τῆς ζωῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ